

ŞAHİSLAR: Anne:Zişan, Baba:Orhan, Abla:Fehiman, Abla:Güzin, Abi:Osman, Küçük Kardeş:Fikret

(ZİL ÜSTÜSTE ÇALAR)

Fehiman:Kimooo?

Güzin:Benim abla. (KAPI AÇILIR) (Heyecanlı)Müjdem ver müjdem ver.

Fehiman:(Heyecanlı)Mektup,mektup ver çabuk. Kimden?

Güzin:Hayır ablacığım.Anneme geldi mektup.

Anne:Güzin,mektup bana mı kızım? Abinden mi? Ah yavrum benim. Çabuk ver mektubu Güzin.

Güzin:Hayır anne veremem,önce müjdem isterim.

Anne:Ne istersen onu veririm,hadi git çantamdan ne istersen onu al.

Fehiman: (Hafif alaylı) Aman koş Güzin.Öyle çok para var ki çantada...2 ekmek bile alabilirsin.

(FON)

(MEKTUP OKUNUR)

(OSMAN'IN SESİNDEN)

Osman: "(Duygusal)Bismillah. Selamun Aleyküm anneciğim. Keşke bu selamı sana akşamları eve gelirken verseydim. Pişmanlıkların geçmişi getirmeyeceğini bildiğim halde "Ah keşke" demekten kendimi alamıyorum.Belki geç oldu ama anne şunu çok iyi öğrendiğimi sanıyorum. İnsan elindeki nimetlerin kıymetini bilmezse ceza olarak elinden alınıyor. Hani anne bize küçükken ezberletmiştin ya Şura süresi 30. ayeti:Bismillahirrahmanirrahim "Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı (işler) yüzündendir. (Allah işlediklerinizin)bir çoğunu da affeder." Bu ayeti kerimeyi artık çok iyi anlıyorum.Yaşadığım her zorlukta,şahit olmaktan kendimi kurtaramadığım her kötülükte,sizin yanınızdaki rahatlığa,temizliğe şükredemeyişimin cezasını hissediyorum. Yine de anne layık olamasam da duanı esirgeme. Çok ihtiyacım var."

(SES UZAKLAŞIR)

(FON BİTER)

Anne: (Hafif ağlar)

Fehiman: (Burnunu çeker)(Ağlayarak,sitemli)Gitme demiştik ona. Zaten hiçbir zaman kimseyi düşünmedi ki.

Güzin: Yine başladınız. Hep bu fasıl. Size bir daha mektup getirmeyeceğim.Tam sevinecekken üzülüyorsunuz

Fehiman:Güzin sen bu konuda bizi hiç anlayamadın nedense.

Güzin:Anlayamayacak bir şey yok abla. Size kalırsa insanlar hiç memleketlerinden çıkmasın. Sanki ne varsa bu Türkiye'de. Üff çok sıkıcı bir yer burası. Abim en iyisini yaptı,yaptı da onun her zaman ki huyu elindekinin kıymetini bilmez.

Anne:Yanıyorsun kızım.Gerçi bugün bunu anlarsan da işine gelmez. Sende de abinden kaptığın epeyi huylar var. Ehh dilerim sen de abin gibi pişmanlık yaşayarak öğrenmezsın hatalarını.

Fehiman: Olmaz inşallah anne. Doğruyu yanıştan,pisi temizden ayırmak için ille de pisin içine girmek gerekmez.

Anne:Evet haklısın. Temiz belli,pis belli.Hem aklında varsa neden pis olduğunu bildiğine uzanasın. Bu çok büyük bir yanlış. (Hafif kızgın) Hele Güzin,insan bizim gibi somut tecrübeler yaşamışsa, bir de nasihat almışsa Allah'ın azabına layık olur. (İçini çeker) Allah'tan ki abin toparlanıyor. Maazallah çok büyük tehlikeler söz konusu idi de Allah esirgedi. Zaten yaşadığı zorlukların çoğunu biz bilemedik.

Güzin: (Hafif eğlenerek)Anneciğim üzölmeyin bu kadar bence. Allah Amerika'dakilere de yardım eder,esirger.

Fehiman:Şımarma Güzin yeter. Hadi kalk yemeğini ye. Biz seni bekleyemedik. Çok acıkmıştık.

Anne:Merak etme zaten yemeğe yüzü yok. Okuldaki ıvır zıvır yeter Güzin'e.

(FON)

(KAPI SESİ)

Anne:Kim acaba?

Fehiman:Ben bakayım. (Uzaktan seslenir) Aaa Fikret geldi. Neden geldin Fikret? Yine mi dersiniz boş?

Fikret: (Keyifli) Eveet tam 3 ders boş.Kurtulduk bugün de yazılıdan.

Fehiman: Aman Fikret ne ilginçsin. Dersini öğrenmedin diye üzüleceğine seviniyorsun.

Fikret: Yok canım niye üzülyormuşum? Sanki neyime lazım o kadar ders? Hele bir ev idaresi var ki çok sinir. Kalkmış bize halı dokutacaklarmış,cam boyatacaklarmış,vitraymış...

Güzin: Bi salata yapmayı öğretseler neyse. Hiç olmazsa biz evde yokken aç kalmazdın.

Fikret:Üff salataya bak. Abla ben de gelip seninle yiyeyim mi?

Güzin:Koş hadi,sensiz boğazımdan geçmiyordu zaten.

Fikret: Anneciğim niye hiç sesiniz çıkmıyor? Aaa ağlamışsınız yine.

Anne:Oğlum senin lafın bitmiyor ki konuşayım.

Fikret: Tamam da niye ağladınız.

Anne:Hiç oğlum.(İçini çekerek) Abinden mektup geldi.

Fikret: (Heyecanlı) Hani nerde?

Fehiman:Telefonun yanında Fikret. Yalnız önce ellerini temizle.

Güzin: Abimin mektubuna pis elini sürme.

Fikret: (Kızgın) Ya abla.

Fehiman:Hadi canım.Mektubu okurken yemek de yersin diye söyledim. Sen bakma ona.

Anne: Güzin okulda ne yaptınız? Eylem var mıydı yine?

Güzin: Vardı tabi. Hiç dururlar mı?Ama işin ilginç yanı,eylemi ilk başlatanlar şimdi başlarını açmış durumda.

Anne: Demek o konuma layıklarmış.Herkes yoluna gitsin böylece...

Güzin: Anneciğim siz de Kerime'nin babası gibi düşünöyorsunuz. Geçen veli toplantısında demiş ki: "Biz çocuklarımızı buraya ilim öğrensinler diye yolluyoruz. İzin vermiyorlarsa hiç de gelmezler canım. Kısmet değilmiş demek ki."

Fehiman: İyi demiş vallahi...

Güzin: Ama Yasemin'in abisi çok sinirliymiş. "Bunca yıl emekleri var,diploma alamayacaklar mı bunlar." demiş.

Anne: Ee Yasemin'in fikri ne bu konuda?

Güzin: O perukta takmam, başımı da açmam diyor.Zaten Kerime'nin babası,Yasemin'in abisine kızmış. "Ya kardeşim,diploma olmasa n'olur? Eskiden karısını çalıştırıp para kazanmasını kınardı herkes. Şimdi bunun tersi mi oldu? Biz yine çalışıp sorumluluğumuzu biliriz" demiş.

(TELEFON ÇALAR)

(Fehiman telefona bakmadan önce konuşur.)

Fehiman: Şanslı kız şu Kerime. Ne iyi babası var.(Telefon tekrar çalar.) (Telefonu ahizeden kaldırır.) Alo..Efendim..Evet benim Lütfiye...Sen nasılsın?...Bak sen yine mi uğraşıyorsun?...Yeter Lütfiye mahvoldun bu üçüncü olacak... Hayır ben o işi bitirdim... Hiç babama söylemem bile...Ooo babam senden meraklı... Hele bir de peruk tak demez mi...Gülmekten öldük.Hayır ikna edemezsin beni...Tamam yarın gel,oturalım....Hayır ikna edemezsin... Aleyküm Selam.

Anne: Ne diyor,yine mi okul?

Fehiman:Evet anne. Ayy onun sıkıntılılarına ben dayanamıyorum. Evde su çıkmış sanki. Biraz da kendi araniyor.

Anne:Yapacak başka bir iş bulamıyor herhalde.

Fehiman:Sadece ondan değil.İyi bir şeyler yapmak istiyorlar.

Anne: Bütün iyiler üniversitede mi kızım?Gençliğiniz gidiyor.

Fehiman:Anneciğim siz bilmiyorsunuz. İlkokuldan,ortanın sonuna kadar öğrencilere bunu aşıyorlar. Sanki üniversiteye gidemezsen hiçbir şey olamazmışsın.

Anne:Doğru,doğru. Geçen güler teyzeni duymadın mı? “Üniversiteyi kazanıncaya kadar toplum içinde söz sahibi olamıyor,silik,şahsiyetsiz bir nesne durumunda kalıyorsun.”diyordu.

Fehiman:Şahsiyette ne ucuzmuş öyle.

Güzin:Doğru söylüyor Güler teyze. Haklı bence anne. Bizim fizik hocamızda öyle söylüyor. “Üniversiteyi mutlaka kazanmalısınız çocuklar” diyor.

Fehiman: (Hafif alaylı) Ailenizden uzak,bir başka şehirde olmanızı da tavsiye etti mi?

Güzin: Aaa nerden biliyorsun abla?

Fehiman: Bizim öğretmenimiz de aynı şeyleri söylemişti Güzin.

Güzin:Yaa? Ama bu gerekliymiş abla. Hayatta ilerleyebilmek için aileden bağımsız olmalıymış gençler.

Anne:Aile ilerlemeye engel miymiş?

Fehiman: Bilmiyorum anne. Bu zihniyet arkadaşlarım arasında çok kabul görüyor. Niyeyse bağımsız olmaktan hoşlanıyorlar.

Anne: Yazık bu gençlere. Hiç yoktan sıkıntılı,dayanışmadan uzak bir hayat yaşıyorlar.

Güzin:Hayır anne ayaklarımızın üzerinde durabilmemiz için bu gerekli.

Fikret:Ablacığım şuanda ellerinizin üzerinde duruyorsunuz galiba. Bence bu duruşta fena değil. Amuda kalkmayı herkes beceremiyor.

Güzin:Dalga geçme be. Sen kitabını okumaya devam et.

Fikret:Affedersin ablacığım. Pekiii elinin üstünde yürüyemediğine göre,henüz ayaklarının da üstünde duramadığına göre... Hadi bakalım tay tay tay tay....

(Hepsi gülüşür)

Güzin: (Öykünür) Hadi tay tay tay tay... Çık git şu odadan ya!

Fikret: Baş üstüne.

(KAPI SESİ)

Anne: (Seslenerek) Çay demle Fikret. Maskara çocuk.(İç çekerek) demek kızım aileden bağımsız bir yaşantıya özendiriyorlar okulda. Eskiden atalarımız birlikten kuvvet doğar derlerdi. Birbirlerine faydalı olabilmek için yakın yerde oturmak isterlerdi. “Yalnızlık Allah’a mahsus” derlerdi. Tayinimiz çıktığında baban az mı üzüldü akrabalarından ayrı düşünüyoruz diye.

Fehiman:O eskidenmiş anne. Şimdi ailenle,akrabanla birlik olmada kiminle olursan ol. İstersen ahbabın şeytan olsun.

Anne:Evet şeytanla ahbablar ki bu fikirlerini böyle yayıyorlar. Baban da böyle düşünüyor.

Fehiman:Hayır anne onlar bu fikirlerinin doğru olduğunu sanıyorlar. Öğretmenlerin maksadı öğrencilere iyilik yapmak.

Anne: Belki de ama doğrudan uzak kalanlar yanı sıra böyle kabullenirler. İyi ki benim gibi düşünenlerde var hala.

(KAPI AÇILIR)

Fikret:Tazeee,sıcaak çaaaylar.Çaycııı...

Güzin:Aa aferin sana Fikret. Ben de krakerimi çıkarayım.

Fikret:Aaaa ne güzel duruyorsun ayakta. Hadi tay tay tay tay.....